

prima instanță: D. Dulghieru
instanța de apel: A. Marina, Iu. Cotruță și I. Secrieru

Î N C H E I E R E

16 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Svetlana Novac

Judecătorii: Oleg Sternioală și Tatiana Vieru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Tatiana Mititiuc,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Tatiane Mititiuc cu privire la încasarea pagubei materiale pricinuite, și la cererea reconvențională înaintată de Tatiana Mititiuc împotriva Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului restant și a penalităților,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată cu casarea hotărârii Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 30 martie 2012,

c o n s t a t ă :

La 25 octombrie 2010, Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatiane Mititiuc cu privire la încasarea pagubei materiale pricinuite.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 07 iunie 2007, între el și Tatiana Mititiuc a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 20706, prin care ultima a fost angajată în funcția de specialist în domeniul vămuirii.

Menționează reclamantul că, concomitent a fost încheiat și contractul de răspundere individuală materială deplină nr. 20706/1 din 07 iunie 2007.

La 23 iunie 2010, în rezultatul unui control selectiv, s-au constatat erori în încasarea costurilor pentru declarațiile vamale întocmite de către specialistul în domeniul vămuirii, Tatiana Mititiuc.

Prin Ordinul nr. 1AS/10 din 23 iunie 2010, reclamantul a solicitat Tatiane Mititiuc să-i prezinte lista declarațiilor vamale pentru ultimii 3 ani și organizarea până la 24 iunie 2010 a unei comisii pentru ancheta de serviciu.

La 25 iunie 2010, Comisia pentru ancheta de serviciu a constatat faptul refuzului Tatiane Mititiuc de a prezenta rapoartele pentru lucrul efectuat în ultimii trei ani de activitate, fapt confirmat prin procesul-verbal nr. 1 din aceeași dată.

Pârâta și-a încălcat obligațiile contractuale, diminuând prețurile pentru serviciile de vămuire și redirectionând clienții firmei la un alt broker vamal.

Dreptul de a modifica prețurile pentru serviciile de vămuire prestate de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată aparține în exclusivitate directorului firmei, Alexandru Melnic.

Relatează reclamantul că Tatiana Mititiuc prin acțiunile sale culpabile și intenționate a pricinuit firmei un prejudiciu material în valoare de 49 890 lei.

La 05 august 2010 și la 12 august 2010 a expediat în adresa Tatiane Mititiuc 2 scrisori recomandate cu propunerea de a restitui benevol paguba materială pricinuită, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită, Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată, încasarea din contul Tatiane Mititiuc în beneficiul său a prejudiciului material în sumă de 49 890 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 05 ianuarie 2011, Tatiana Mititiuc a înaintat cerere reconvențională împotriva Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului restant și a penalităților de întârziere (f.d. 45-47).

În motivarea cererii reconvenționale, Tatiana Mititiuc a indicat că toate serviciile acordate de către companie au fost discutate cu directorul acesteia, cu ulterioarele indicații verbale date angajaților.

Susține, Tatiana Mititiuc, că toate prețurile pentru serviciile acordate de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată prin intermediul său au fost coordonate cu conducătorul respectivei organizații.

Potrivit anexei nr. 1 la contractul individual de muncă nr. 20706 din 07 iunie 2007, salariul lunar urma a fi plătit angajatului având în vedere prima de 15 % din costul volumului real al serviciilor îndeplinite.

Mai indică reclamanta că prima se calcula doar după primirea de la salariat și acceptarea de către angajator a raportului de lucrări îndeplinite pentru luna precedentă.

Angajatorul a verificat lunar activitatea sa, neavând vreodată careva pretenții față de serviciile acordate de Tatiana Mititiuc.

Mai susține reclamanta că, în motivarea acțiunii sale Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată a anexat un șir de contracte cu anexe prin care au fost stabilite costurile serviciilor acordate.

Dacă Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată consideră că beneficiarii serviciilor prestate nu s-au achitat în cuantumul stabilit prin contractele semnate, primul are dreptul să se adreseze către acești agenți economici cu solicitarea de a achita datoria creată.

Funcția de „specialist în domeniul vămuirii” nu este inclusă în Nomenclatorul funcțiilor deținute și lucrărilor executate de către salariații cu care

angajatorul poate încheia contracte scrise cu privire la răspunderea individuală deplină pentru neasigurarea integrității valorilor transmise.

Crede, Tatiana Mititiuc, că includerea funcției în Nomenclatorul dat este o condiție obligatorie de aplicare a contractului de răspundere materială deplină a angajatului.

În toate celelalte cazuri un asemenea contract este inaplicabil.

Reieșind din prevederile anexei nr. 1 la contractul individual de muncă nr. 20706 din 07 iunie 2007, angajatorul s-a obligat să-i achite Tatiane Mititiuc un bonus anual în valoare de 20 % din salariul calculat pentru întregul an.

Respectiv, în perioada 07 iunie 2007-08 iunie 2008 salariul mediu al reclamantei constituia 2500 lei lunar, prin urmare bonusul contractual constituie 6000 lei.

În perioada 08 iunie 2008-09 iunie 2009, având salariul de 4500 lei – bonusul ce urma a fi achitat constituia 10800 lei, iar pentru perioada 09 iunie 2009-10 iunie 2010 salariul mediu a fost de 3000 lei, respectiv bonusul constituia 7200 lei. În total suma datorată constituie 24000 lei.

Mai menționează reclamanta că pentru fiecare zi de întârziere a achitării în termen a salariului, angajatorul este obligat să-i achite penalitatea în sumă de 0,1 % din suma reținută.

Astfel, suma penalității datorate de către angajator constituie 5040 lei.

A mai indicat Tatiana Mititiuc că prin răspunsul Inspecției Muncii nr. col – 1163/10 din 17 iulie 2010, s-a constatat încălcarea prevederilor Hotărârii Guvernului RM nr. 152 din 14 iulie 2010 prin neaplicarea față de salariat a coeficientului de multiplicare, care conform actului normativ constituie cel puțin 100 lei lunar.

Prin urmare, datoria angajatorului pentru neachitarea suplimentelor la salariu pentru toată perioada de activitate constituie 3600 lei.

Solicită, Tatiana Mititiuc, încasarea din contul Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul său a salariului restant și a penalităților în sumă de 40 962 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 30 martie 2012, cererea depusă de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Tatiane Mititiuc cu privire la încasarea prejudiciului material a fost respinsă ca neîntemeiată. Acțiunea reconvențională intentată de Tatiana Mititiuc împotriva Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea salariului restant și a penalităților de întârziere a fost admisă parțial. S-a dispus încasarea din contul Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată în beneficiul Tatiane Mititiuc salariul restant în sumă de 24000 lei și suma de 13362 lei cu titlu de plată suplimentară pentru neachitarea în termen a salariului, iar în total 37362 lei. În rest pretențiile au fost respinse. S-a mai dispus încasarea de la Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată în folosul statului taxa de stat în sumă de 1120,86 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 noiembrie 2012, apelul declarat de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată a fost respins și menținută hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 30 martie 2012.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 11 septembrie 2013, a fost admis recursul înaintat de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată. A fost casată decizia instanței de apel din 01 noiembrie 2012, cu restituirea pricinii la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată, pe motiv că nu au fost elucidate și constatate toate circumstanțele relevante în sensul soluției date.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, a fost admisă cererea de apel declarată de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată. A fost casată hotărârea Judecătorei Buiucani municipiul Chișinău din 30 martie 2012, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială la cererea de chemare în judecată înaintată de Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată a fost admisă. A fost dispusă încasarea din contul Tatiane Mititiuc în beneficiul Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată suma de 48890 lei pentru recuperarea prejudiciului material cauzat. Acțiunea reconvențională depusă de Tatiana Mititiuc a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 24 decembrie 2013, Tatiana Mititiuc a depus recurs, iar la 10 martie 2014 – recurs suplimentar, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 al.(1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, recursul declarat la 24 decembrie 2013, respectiv la 10 martie 2014, este depus în termen.

Recurenta, Tatiana Mititiuc, în motivarea recursului a indicat că, instanța de apel la adoptarea deciziei contestate a încălcat normele de drept material, nu a constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 28 ianuarie 2014 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Firmei Științifice de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 10 martie 2014, 18 martie 2014, 15 aprilie 2014, Firma Științifică de Producție „InformBusiness-C” Societate cu Răspundere Limitată a depus referință la cererea

de recurs, prin care a solicitat respingerea cererii de recurs, cu menținerea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Tatiana Mititiuc, în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele

recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Tatiana Mititiuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Tatiana Mititiuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, /semnătura/ Svetlana Novac

Judecătorii /semnătura/ Oleg Sternioală

/semnătura/ Tatiana Vieru

Copia corespunde originalului, judecător

Tatiana Vieru